

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Veluti Totidem Ramos
Distributa

Ilsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXCVI. Christus applaudente populo Jerosolymam ingreditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

PUNCT. III. Considera , quomodo Christus ex defensione Magdalene occasionem sumpserit , etiam inter epulas mentionem faciendi de sua Passione ; quemadmodum in monte Thabor inter Cælestes Delicias de eadem cum Moysè & Elia locutus est , audentibus tribus Discipulis : ut ostenderet , quām voluntariè & libenter Passionem & Mortem adiret ; simūlque nos doceret , quomodo hujus vitæ gaudia imminentium calamitatum , ipsiusque mortis memoriā sint temperanda , vel potius cumulanda gaudio de momentanea tribulatione , & miserae hujus vitæ brevitate. Docet etiam Christus frequenti Mortis suæ prædictione , quām desideret à nobis frequentem Mortis & Passionis suæ recordationem , ac Meditationem.

MEDITATIO CCCXCVI.

*Christus applaudente populo
Jerosolymam ingreditur.*

Matth. 21. v. 1. Luc. 19. v. 29. Marc. 11. v. 1.
Joan. 12. v. 12.

PUNCTUM I. In crastinum autem turba multa , quæ venerat ad Diem Festum , cùm audissent , quia venit IESVS Jerosolymam , acceperunt ramos Palmarum , & processerunt obviam ei. Joan. 12. v. 12. Et cùm appropinquassent (Christus & Discipuli ejus) Jerosolymis , & venissent Beiphage ad montem Oliveti , tunc IESVS misit duos Discipulos , dicens eis : Ite in castellum , quod contra vos est , & statim in venietis asinam alligatam , & pullum cum ea : solvi-

398 Ab Orlava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.

te & adducite mihi: & si quis vobis aliquid dixerit, dicite
Quia Dominus his opus habet: & confessim dimittet eum.
Matth. 21. v. 1. Et deinde v. 6. sequitur: Euntes autem
Discipuli fecerunt, sicut præcepit illis JESVS. Et adduxerunt asinam & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta
sua, & eum desuper sedere fecerunt. Hujus honoris acceptandi Humillimus JESVS tres causas potissimum habebat.
1. erat contestatio lætitiae de sua instantiæ Passionis
2. augmentum ignominiae, & confusione ex subse-
quente deductione ad supplicium: quod enim quis in
majori honore & estimatione prius est constitutus,
eò majori ignominiae & confusione cedit publicus con-
temptus, isteque redditur major. Unde sicut non
homines in ipsa Humilitate, & contemptu lèpe ho-
norem & gloriam querimus; sic Christus in honore
& gloriâ contemptum & humiliationem querit.
Ob hanc causam etiam medium & dignorem locum
inter latrones deinde acceptavit: quia iste illi delatus
est, eò quod aliquis secum crucifixos criminum gravi-
tatem, & dignitatem ac merito supplicij superare inde
argueretur. 3. Demonstratio mutabilitatis humanae
dum, qui ab hominibus summè laudantur, honoran-
tur, amantur, mox contrarium experiuntur. Im-
tare lætitiam de adversis prævisis: Humilitatem in-
sustinenda, & querenda confusione: contemptum
vani & instabilis favoris, laudis & honoris; huncque
nonnisi ex gravissimis causis Christi Exemplo ad-
mitte.

PUNCT. II. In hoc ingressu in urbem impletum
est Vaticinium Zachariæ c. 9. v. 9. Ecce Rex tuus nati-
vit tibi Iustus & Salvator, ipse Pauper, & ascendens super
asinum. Quod S. Matthæus in sensu æquivalenti his
verbis

verbis allegat: *Dicite, filia Sion: Ecce Rex tuus venit tibi Mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subiugalis.* c. 21. v. 5. Sic Christus in ipso etiam Triumphali Ingressu in urbem, Justitiae five Sanctitatis, Zeli in procuranda Salute hominum, Mansuetudinis, & Paupertatis vestigia relinquere voluit, ut eadem & nos apud homines, inter quos versamur, semper & ubique relinquemus: & quando ad illa in animo nostro incitamur, cognoscamus, hæc esse indicia Visitationis ac Præsentiae Christi.

PUNCT. III. *Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via. Alij autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Turba autem, quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna Filio David: Benedictus, qui venit in Nominе Domini: Hosanna in altissimum (id est, sit Salus, quælo, à te Filio David, qui habitas in altissimis)* Matth. 21. à v. 8. *Pax in Cælo, & Gloria in excelsis.* Luc. 19. v. 38. Quàm multò aliter ex monte Oliveti inductus est Christus post quatuor dies elapsos in Jerusalem! Quàm multò aliter acclamáreunt: *Tolle, tolle, crucifige eum, Et Non habemus Regem, nisi Cæarem.* Joan. 19. v. 15. Nihili ergo fieri debet omnis honor, laus, gratulatio &c, quando ab hominibus conferuntur. Nos verò non inconstantes Judæos, sed plurimam turbam Sanctorum Vironum, qui præcedebant Christum, & qui sequebantur, id est, utriusque Testamenti Sanctos Homines imitabimur, per veram & perfectam Paupertatem sternentes vestimenta nostra, & omnia, quæ habemus, in via hujus vitæ ante pedes ejus, qui venit, ut supra ex Zach. dictum est, *Et ipse Pauper.* Sternentes etiam ramos Palmarum, nempe Victoriarum, de nobis

bis ipsis, Mundo, Carne ac Dæmone relatatum: per
quas Justitiam & Sanctitatem imitemur ejus Regis,
qui venit nobis *Justus & Salvator*. Cui etiam, ut Re-
gi, perfectam Obedientiam spondeamus, Pacem
cum illo servantes, & Gloriam ejus, qui in excelsis
habitat, quærentes. Cumque hæc omnia fecerimus
non nobis complacemus, nec gloriemur: quia Christus
potest sibi alios ejusmodi Cultores, nobis munus
præstantiores, procurare. *Quia si hi (nos) tacuerimus,*
lapides clamabunt. Luc. 19. v. 40.

MEDITATIO CCCXCVII

*Christus illachrymans Jerosolymam
excidium prænuntiat.* Luc. 19. v. 41.

PUNCTUM I. *Et ut appropinquavit, videns Civitatem
flevit super illam.* Sic Christus dilexit Jerosolymitans,
nos, Necis suæ, post quinque dies sibi inferendæ, acri-
tores, ut inter lætas acclamations totius Populi, sed
in ipso Gloriose Ingressu in urbem, potius deflentes
illorum pœnam, post quadraginta annos totius urbis
excidio, per Titum & Vespasianum, infligendam
quam proprias gravissimas injurias, quas in vita Sua
honore sibi ab illis proximè inferendas sciebat. Sic
diligendi sunt inimici, sic condolendum malis alio-
rum.

PUNCT. II. *Dicens: Quia si cognovisses O tu, I
quidem in hac die tua, quæ (id est, quæ res) ad Pacem tu-
bi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis (per Apolo-
pesin reticetur præ vehementia doloris: illa non nega-
geres) Quia venient dies in te: Et circumdabunt te inimi-*